



5 - 99

Van het bestuur

Beste Aviisi-lezer,

De zomer is voorbij en wij gaan langzamerhand weer richting winter, en... het eind van het millennium. In Finland was het een uitzonderlijk mooie zomer, op een paar kleine uitzonderingen na, stralend weer van begin juni tot eind september en temperaturen meestal tussen de vijfentwintig en dertig graden! In Zuid Finland was het de droogste zomer van deze eeuw! Hierbij valt het mij iedere keer weer op dat de lucht in Finland zo veel meer diepblauw is dan in Nederland en de kleuren van korenvelden, bossen en meren veel intenser zijn. Hier in Nederland is het door de vochtige oceaanolucht en luchtvervuiling toch vaak heilig op een mooie zomerdag, hoewel wij ook in augustus een paar zeldzaam heldere, bijna "Finse" dagen, hadden.

Eeva Nummisto en Marja Straver hebben zich ingespannen om meer programma's te organiseren voor gezinnen met kleine kinderen. Dit was dus in de eerste plaats de strandwandeling op 10 oktober. Dan hebben zij het initiatief genomen om op zaterdag 18 december een "pikkujoulu" te organiseren in de Finse Zeemanskerk in Rotterdam, in samenwerking met de Finse Zeemanskerk en de Finse school, waar ook de Kerstman wordt verwacht!

De strandwandeling en de hierop aansluitende stadswandeling in het oude en nieuwe centrum van Den Haag op 10 oktober is, dacht ik, een groot succes geworden. Het weer was goed en er was een redelijk grote opkomst. Verder in Aviisi vindt U hiervan een verslag. Marja is betrokken bij de ontwikkeling van het nieuwe centrum en haar uitleg, in het Fins vertaald door Irma Schoemakers, heeft ons een gedetailleerd beeld gegeven over wat er zich allemaal afspeelt in Den Haag op het gebied van architectuur en stadsplanning.

Tot nu toe bleek het erg moeilijk voor ons om de tweede generatie, dus de in Nederland opgegroeide Finnen en half Finnen te bereiken (zo in de leeftijd tussen de 18 en 30 jaar). Wij hadden gehoopt dat de tangoavond deze doelgroep aan zou trekken, maar dit viel tegen omdat zij blijkbaar te veel vernederlandst zijn en dus niet zo houden van dansen... Gelukkig viel de tangoavond erg in de smaak bij de echte liefhebbers (zie Aviisi 99-4)!

Wij willen de moed niet opgeven en denken dat een sportief evenement misschien beter zal vallen bij de tweede generatie jongeren. Daarom willen wij volgend jaar een "pesäpallo"- toernooi organiseren, waarbij wij denken aan een combinatie met "juhannus" (midzomerfeest). Wij gaan hiervoor intensief lobbyen onder deze groep omdat het toch erg jammer is dat er zo weinig contacten zijn tussen deze lotgenoten. Dit is dus al de eerste oproep!!

Dit najaar is de dominee van de Finse Zeemanskerk, Heikki Rantanen met zijn gezin teruggekeerd naar Finland. Heikki en zijn vrouw Siru hebben veel tot stand gebracht en de kerk weer sterk gemaakt. De samenwerking tussen de Zeemanskerk en de VNF is verder verbeterd. Wel bedankt Heikki en Siru! Wij verwelkomen zijn opvolger, Jussi Ollila, en zijn vrouw Suvi.

In de komende periode hopen wij dat, behalve op het "pikkujoulu" feest, er ook veel belangstelling zal zijn voor het onafhankelijkheidsfeest op zaterdag 11 december en de Nieuwjaars- of beter Nieuwmillennium receptie op zondag 16 januari.

Arnold Pieterse

Johtokunnalta

Hyvä Aviisin lukija,

Kesä on ohi ja talvi lähestyy samoin kuin... vuosituhannen loppu. Suomessa oli poikkeuksellisen kaunis kesä - paria pientä poikkeusta lukuunottamatta loistava sää jatkui kesäkuun alusta syyskuun loppuun ja lämpötila oli enimmäkseen 25 ja 30 asteen välillä! Etelä-Suomessa oli tämän vuosisadan kuivin kesä! Huomioni kiinnittyi aina siihen, että taivas on Suomessa paljon syvemmän sininen kuin Alankomaissa ja viljapeltojen, metsien ja järvien värit ovat myös paljon voimakkaammat. Täällä Alankomaissa on usein utuista kauniina kesäpäivänä johtuen kosteasta meri-ilmasta ja saastumisesta, vaikkakin meillä oli elokuussa pari harvinaisen kirkasta, lähes "suomalaista" päivää.

Eeva Nummisto ja Marja Straver ovat ottaneet tehtäväkseen järjestää enemmän ohjelmaa perheille, joilla on pieniä lapsia. Ensimmäinen näistä tapahtumista oli 10. lokakuuta järjestetty kävelyretki. Seuraavaksi heidän aloitteestaan järjestetään 18. joulukuuta pikkujoulu Suomen merimieskirkolla Rotterdamissa yhteistyössä merimieskirkon ja Suomi-koulun kanssa. Myös joulupukkia odotetaan paikalle!

Kävelyretki rannalla ja sitä seurannut kaupunkikierrros Haagin vanhassa ja uudessa keskustassa 10. lokakuuta oli minusta hyvin menestyksellinen. Sää suosi ja osanottajia oli kohtalaisesti. Aviisin sisäsivuilta voitte lukea enemmän kävelyretkestä. Marja on tekemisissä uuden keskustan kehityksen kanssa ja hänen selostuksensa, jonka Irma Schoemakers käänsi suomeksi, antoi meille yksityiskohtaisen kuvan siitä, mitä Haagissa tapahtuu arkkitehtuurin ja kaupunkisuunnittelun alalla.

Tähän asti on ollut vaikeaa saavuttaa toinen sukupolvi, siis Alankomaissa kasvaneet suomalaiset ja puolisuomalaiset (18-30 -vuotiaat). Olimme toivoneet, että tangoilta olisi kiinnostanut tätä kohderyhmää, mutta ilta oli siinä mielessä pettymys. Ilmeisesti nämä nuoret ovat hollantilaistuneet liian paljon eivätkä välitä tanssimisesta... Onneksi tangoilta oli asian harrastajien makuun (kts. Aviisi 99-4)!

Emme halua antaa periksi ja uskomme, että urheilutapahtuma ehkä kiinnostaisi enemmän toisen sukupolven nuoria. Siksi haluamme järjestää ensi vuonna pesäpallo-ottelun, jota ajattelemme juhannuksen yhteyteen. Sitä varten aiomme lobata intensiivisesti tässä kohderyhmässä, sillä on todella vahinko, että näiden kohtalotovereiden kesken on niin vähän yhteyksiä. Tämä on siis jo ensimmäinen ilmoitus!

Tänä syksynä merimiespastori Heikki Rantanen perheineen palasi Suomeen. Heikki ja hänen vaimonsa Siru saivat paljon aikaa ja tekivät merimieskirkosta taas voimakkaan. Yhteistyö kirkon ja Alankomaat-Suomi -yhdistyksen kesken on entisestään parantunut. Kiitos Heikki ja Siru! Toivotamme tervetulleiksi heidän seuraajansa, Jussi ja Suvi Ollilan.

Toivomme, että pikkujoulun lisäksi mielenkiintoa riittää itsenäisyyspäivän juhlaan lauantaina 11.12. ja uudenvuoden - tai paremminkin uuden vuosituhannen - vastaanottoon sunnuntaina 16.1.

Arnold Pieterse
(Suomennos: Auli Snickers-Malinen)

Syyskävelyretki

Sallittakoon, että esittelen aluksi itseni. Nimeni on Ekku Raikamo. Olen nyt asunut kaksi kuukautta Haagissa, jonne muutin uuden työpaikkani perässä vaimoni Tiinan kanssa. Aikamme Haagissa ja Alankomaissa yleensäkin on kulunut kovasti töiden parissa ja maahanmuuttomuodollisuuksia hoitaessa, joten varsinkin omalla kohdallani Haagiin tutustuminen uutena elinympäristönämme on jäänyt kovin vähälle. Tähän asetelmaan tieto Alankomaat-Suomi -yhdistyksen syyskävelyretkestä tuli iloisena ja vastustamattoman houkuttelevana yllätyksenä.

Oli siis sunnuntai 10. lokakuuta 1999. Tapaamispaikkana oli uudistettu, lämmin ja viihtyisä Grand Café, Scheveningenin Pier "laituriravintola" kompleksissa. Pierin lippukassalla minut toivotettiin ystävällisesti sujuvalla englannilla tervetulleeksi lippukassan ohi Grand Caféen Alankomaat-Suomi -yhdistyksen vieraaksi. Lämmin ja ystävällinen vastaanotto jatkui itse kahvilassa, jossa Irma, Marja ja Eeva iloisesti toivottelivat ihmisiä tervetulleeksi.

Ohjelmassa oli jutustelua kahvin ja kakkujen kera, päivän ohjelman esittelyä ja lopuksi ennen aarrejahtiin ja muihin toimiin hajaantumista, yhteiskuva Pierin tuulisella kattoterassilla. Päivän värikäs ohjelmatarjonta oli lukuisat lapsiperheet hyvin huomioon ottaen suunniteltu kattamaan erilaiset haaveet reippaasta sunnuntaipäivästä aina rauhalliseen nautiskeluun asti. Itse lähdin mukaan koko perheen aarrejahtiin, joka sittemmin matkan varrella muuttui "pitkäksi" mukavaksi kävelyretkeksi dyynien kautta takaisin Pierin kantaan rannalle. Aamupäivä sujui todella leppoisissa tunnelmissa mukavien ihmisten kanssa rupatellessa.

Puoli kahden maissa kokoontuimme "pannukakku-paikkaan" herkulliselle lounaalle. Lounaalla minulla oli taas mahdollisuus tutustua uusiin ihmisiin, joista mieleeni erityisesti jäi salaperäinen noin viisivuotias Minne – tyttö.



Ilmapäivän ohjelmassa oli tutustuminen Haagin kaupungin valtaisaan keskustan uudistamisprojektiin. Oppaanamme toimi Haagin kaupungin arkkitehti Marja, jonka sujuvat hollanninkieliset kertomukset meille vastamuuttaneille tulkkasi Irma.

Kierroksemme vei meidät Haagin uuden hallintorakennusalueen läpi uutuuttaan hohtavan valkoiseen kaupungintaloon, jossa Marja esitteli uuden kaupunkisuunnitelman koko komeudessaan apunaan keskustan pienoismallit läpileikkauksineen hurjista jo osittain toteutuneista maanpäällisistä ja -alaisista suunnitelmista. Mieleeni jäi Marjan monesti toistama teema huippuunsa viedystä maankäytön tehokkuudesta Haagissa.

Keskustan kierroksemme kaarteli Haagin uudesta keskustasta vanhaan kaupunginosaan, jossa saimme ihailia vanhan ja uuden kaupungin kauniin tasapainoista kohtaamista kaupungin silhuetissa ja nauttia maanalaisen rakentamisen luomasta hiljaisuudesta ja tilasta avaralla katukahviloiden värittämällä Plein-torilla. Retkemme kulki vielä kuningattaren työpalatsin ohitse tällä hetkellä patsaattomaan patsaspuistoon, jonne päätimme tämän syksyisen kävelyretkemme. Jatkuiko päivä ilonpidolla paikallisissa ravintoloissa yhdistyksen puolesta vai hajaantuivatko kaikki omille teilleen, jäi minulle lähdettyäni arvoitukseksi. Itse ainakin nautin suuresti päivästä ja olisin viihtynyt hyvässä seurassa vielä illalliseenkin asti, jos minulla olisi ollut siihen mahdollisuus.

Kiitos kaikille tapahtuman järjestäjille mukavasta ja antoisasta kulttuuripäivästä Haagissa. Iloista talven ja joulun odotusta kaikille toivottaen,

Ekku Raikamo

Herfstwandeling

Laat mij me maar eerst voorstellen. Mijn naam is Ekku Raikamo. Ik woon sinds twee maanden in Den Haag, waarheen ik met mijn vrouw Tiina ben verhuisd voor mijn nieuwe job. Onze tijd in Den Haag en in Nederland is tot nu toe tot de nok toe gevuld geweest met werk en zorgen die te maken hebben met de formaliteiten in verband met de verhuizing. Daarom is er, vooral voor mij zelf, weinig terecht van gekomen om kennis te maken met onze nieuwe woonomgeving, Den Haag. Onder deze omstandigheden kwam de herfstwandeling van de Vereniging Nederland-Finland als een leuke verrassing, die wij niet wilden missen.

Het was dus zondag 10 oktober 1999. Onze ontmoetingsplaats was het verbouwde, warme en gezellige Grand Café in het restaurantcomplex op de pier van Scheveningen. Bij de kassa van de pier werd ik vriendelijk in vloeiend Engels verwelkomd en als gast van de Vereniging Nederland-Finland langs de kassa naar het Grand Café geleid. De warme en vriendelijke ontvangst ging door in het café, waar Irma, Marja en Eeva iedereen vrolijk welkom heetten.

We begonnen met gezellig praten bij koffie en gebak, de presentatie van het dagprogramma en tenslotte, voordat we uit elkaar gingen om naar de schat te zoeken of om andere activiteiten te doen, met het poseren voor een groepsfoto op het winderige dakterras van de pier. Bij het veelzijdige programma-aanbod was rekening gehouden met de talrijke gezinnen met kinderen, en er was voor iedereen wat, van een actieve zondag tot rustig genieten.

Zelf ging ik mee met de schatzoektocht, geschikt voor het hele gezin, die dan later veranderde in een 'lange' leuke wandeling door de duinen, terug naar de pier. De ochtend verliep werkelijk in een ongedwongen sfeer, babbelen met leuke mensen.



Rond half twee verzamelden we ons voor een smakelijke lunch in een 'pannenkoekenhuis'. Tijdens de lunch had ik weer gelegenheid kennis te maken met nieuwe mensen, van wie me vooral het vijf jaar oude meisje Minne is bijgebleven.

Op het programma voor de middag stond kennismaking met het enorme verbouwingsproject van het Haagse centrum. Onze gids was Marja, die als architect bij de gemeente werkt, en haar verhalen in vloeiend Nederlands werden voor ons "nieuwelingen" vertaald door Irma. Onze tocht door het nieuwe Haagse bestuurscentrum leidde ons ook naar het stadhuis, nog stralend wit van nieuwigheid. Hier presenteerde Marja ons het hele stadsplan in al zijn pracht met behulp van maquettes die de grootse, deels al gerealiseerde boven- en ondergrondse plannen toonden door middel van doorsneden van het centrum. Mij is het door Marja vaak herhaalde thema van de ten top gedreven efficiency van het ruimtegebruik in Den Haag bijgebleven.

Onze wandeling ging via het nieuwe- naar het oude centrum, waar we konden bewonderen hoe in het silhouet van de stad het oude en nieuwe centrum mooi en evenwichtig in elkaar overgaan. We genoten van de stilte en de ruimte, veroorzaakt door de bouwwerkzaamheden voor de ondergrondse trambaan, op het ruime Plein met zijn vele terrassen. Onze tocht ging verder nog langs het werkpaleis van de koningin naar het beeldenpark, op het ogenblik zonder beelden, waar onze herfstwandeling eindigde. Ik weet niet of de dag hierna nog verder doorging met lol in plaatselijke restaurants in verenigingsverband of dat iedereen zijn eigen weg ging. Ik had helaas geen tijd om nog met anderen te gaan eten.

Hartelijk dank aan alle organisatoren voor deze leuke en informatieve culturele dag in Den Haag. Ik wens iedereen een prettige kerstmis en een voorspoedige winterperiode.

Ekku Raikamo

(Nederlandse vertaling: Leena Määttänen)

Finse vrouwen in Nederland. Gelukkig?

Dit stuk is het eerste deel van een verslag van een onderzoek dat in de zomer van 1998 werd gedaan in het kader van onze studie psychologie. Het tweede deel vindt U in het volgende nummer. De onderzoeksgroep werd systematisch geselecteerd uit het adressenbestand van de Finse Zeemanskerk.

Toen wij het onderwerp voor ons onderzoek hadden uitgekozen, *Finse vrouwen in Nederland* in verband met *gelukkig zijn*, viel ons een aantal zaken op uit onze eigen ervaringswereld: onze eigen vrienden- en kennissenkring en een werkring in de psychiatrie. Dit was onder anderen dat individuen in de zelfde soort situaties zo verschillend kunnen reageren en verschillend gemotiveerd kunnen zijn. In dit verband is een uitspraak doen over *geluk* met geaccepteerde wetenschappelijke methoden niet zo simpel. *Het gelukkig zijn* is moeilijk te definiëren, maar wij hebben een poging ondernomen, en dit als *welbevinden* gedefinieerd.

Individuen streven om verschillende redenen hun doelen in het leven na. Wat betreft de redenen om doelen na te streven ging het hier om de betekenis die men aan doelen geeft. Waarom is het zo belangrijk om een bepaald doel te bereiken? Is het omdat men via het bereiken van de doelen bepaalde andere dingen bereikt, zoals aanzien, macht of succes? Of speelt een persoonlijke bevrediging, een persoonlijke ontplooiing een rol? In het eerste geval is er sprake van *gecontroleerde beweegredenen* (afhankelijk van de buitenwereld) en in het tweede geval van *autonome beweegredenen* (onafhankelijk van de buitenwereld). Wij denken dat de redenen die afhankelijk van de buitenwereld zijn, in grote mate het welbevinden verslechteren, in tegenstelling tot de redenen die onafhankelijk van de buitenwereld zijn. Deze waren volgens ons goed voor het welbevinden.

Na het bedenken van ons onderwerp werd het zaak om dit praktisch uit te werken. Welke groep zouden we gaan onderzoeken? De onderzoeksgroep bestond uiteindelijk uit 108 Finse vrouwen. De vrouwen hadden de leeftijd variërend tussen de 24 en 74 jaar. De gemiddelde leeftijd was 41 jaar. De gemiddelde leeftijd van de vrouwen *tijdens hun migratie* was tussen de 23 en 27 jaar. Het merendeel (87%) was om relatieredenen naar Nederland gekomen (Nederlandse vriend). De meeste vrouwen gaven aan met de Nederlandse partner het meest diepgaand contact te hebben. Één vrouw gaf aan het meest diepgaande contact met haar minnaar te hebben! De meeste vrouwen (82%) waren getrouwd of samenwonend, een klein gedeelte had een scheiding achter de rug. Veel vrouwen hebben extra informatie opgeschreven bij de gestelde vragen. Dit leverde ons inzicht op in het waarom van veel zaken, die soms triest en soms leuk waren om te lezen. Bijvoorbeeld hoe het migreren in vroegere jaren ging en hoe dit door anderen werd beoordeeld.

De Finse vrouwen in Nederland bleken goed opgeleid te zijn: meer dan de helft had een hogere of universitaire opleiding, een vijfde had een middelbare schoolopleiding en een vijfde had een lagere of middelbare beroepsopleiding. De vraag wat achtereenvolgens het meest belangrijke werk werd gevonden, beantwoordden de helft van de vrouwen met betaald werk als hun belangrijkste werksituatie en daarnaast vond een kwart van de vrouwen het huisvrouw zijn het belangrijkste. Iets waaraan veel Finse vrouwen, gezien de reacties, hadden moeten wennen.

We vroegen ook naar de mogelijke invloed van de migratie op de denkwijze over relaties. De waardering die men heeft voor familie en vrienden was groter geworden. Ook bleken zij toleranter geworden te zijn ten opzichte van mensen die "anders" lijken te zijn, zoals homoseksuelen en buitenlanders. Met betrekking tot vrijetijdsbesteding waren de veranderingen soms eenvoudig te verklaren door de verschillende klimaten; langlaufen is moeilijk als er geen sneeuw is...

Wat het werk betreft was men anders gaan denken over het thuis blijven bij de kinderen, dit werd over het algemeen nu wel goed gevonden terwijl het in Finland veel gangbaarder is dat vrouwen betaald werk buitenshuis verrichten en dus niet thuis blijven bij de kinderen. Ook was men anders over vrijwilligerswerk gaan denken. Er waren weinig veranderingen hoe men tegenover gezondheid stond, alhoewel de angst voor de milieuvuiling wel naar voren werd gebracht. Wat betreft religie was het duidelijk te merken dat men toleranter ten opzichte van andere religies was geworden. Van de onderzochte vrouwen gaf de helft aan religieus te zijn.

De onderzochte vrouwen waren doorgaans tevreden en gaven aan meer 'positieve' dan 'negatieve' gevoelens te hebben. Wel was het opmerkelijk dat hoe langer men in Nederland was des te minder men 'negatieve' gevoelens had! Dit zou verklaard kunnen worden door de normale gang van zaken die met een migratie te maken hebben. Dit wordt in het literatuur *acculturatiestress* genoemd en heeft er alles mee te maken dat men in een vreemde omgeving is. Het duurt altijd een tijd voordat men zich prettig voelt in een nieuwe situatie, alles is anders en daarmee moet men leren omgaan.

Twee vrouwen gaven aan zwaar depressief te zijn, de anderen hadden weinig of geen last van depressiviteit. Het moeilijke als onderzoeker is dat de anonimiteit van de gegevens in zo een geval waarin je depressiviteit vaststelt, het niet mogelijk maakt om de invullers te helpen, al was het maar om ze bijvoorbeeld te verwijzen naar hun huisarts. Wat betreft de gevoelens van *verlies van identiteit* bleek dat men absoluut niet zulke gevoelens had.

De grootste verrassing was de hoge mate van zelfwaardering! De gemiddelden die gevonden werden, zijn in geen andere onderzoeken (waar wij van weten) gevonden! Hierbij rees toch wel even de vraag of de vrouwen wel eerlijk zijn geweest tijdens het invullen van de vragenlijsten. Of kan het zijn dat degenen die een migratie meemaken zo met zichzelf geconfronteerd worden dat zij zichzelf hebben moeten leren waarderen! En een andere mogelijkheid is dat degenen die het verblijf in een vreemd land hebben opgegeven (en een lagere zelfwaardering hebben) al terug in Finland zijn en zodoende niet deelnamen aan ons onderzoek? Dat zullen we wel nooit te weten komen! Misschien een vraag om eens te stellen: is de zelfwaardering in de loop der jaren (vanaf de migratie tot nu toe) veranderd en zo ja: heeft U ideeën waardoor dit kan zijn veranderd?

Laatstgenoemde vraag is binnen dit onderzoek niet gesteld, maar is eigenlijk best interessant. Heeft U er iets over te vertellen, dan zou het leuk zijn wanneer U dit opschrijft en opstuurt voor een volgende Aviisi. Van ons hoort U in ieder geval meer in Aviisi 00-1! Tot 'lees'!!

Suomalaisnaiset Alankomaissa. Onnellisia?

Tässä ensimmäinen osa tutkimuksestamme, jonka teimme kesällä 1998 psykologian opintojemme päätteeksi. Toisen osan voitte lukea seuraavassa numerossa. Tutkimuskohteena olleen ryhmän valitsimme systemaattisella otannalla Suomen merimieskirkon osoitteistosta.

Tutkimuksen kohdetta etsiessämme ja onnellisuudestakin keskustellessamme huomasimme (me tutkijat) tiettyjä asioita omasta elämästämme ystäviemme ja (psykiatrisen) työmme parissa. Totesimme, että ihmisten motivaatiossa ja heidän onnellisuudessaan on eroja, vaikka he olisivat samanlaisessa tilanteessa. On vaikea tehdä johtopäätöksiä *onnellisuudesta* hyväksytyin tieteellisin menetelmin. *Onnellisuus* on myös vaikea määritellä, mutta päädyimme *henkiseen hyvinvointiin*.

Ihmiset asettavat tavoitteita elämässään erilaisten syiden takia ja jokaisella tavoitteella on oma merkityksensä. Minkä vuoksi on tärkeitä saavuttaa tietty tavoite? Sisältyykö tähän se, että tämän tavoitteen saavuttaminen tuo myös jotain muuta mukanaan, kuten arvostusta, valtaa tai menestystä? Vai onko henkilökohtaisella tyydytyksellä, kasvulla merkityksensä? Tuossa ensimmäiseksi mainitussa tapauksessa on kysymys *kontrolloiduista syistä* (ulkoiset syyt) ja toiseksi mainitussa on kysymys *itsenäisistä syistä* (sisäiset syyt). Me olimme sitä mieltä, että ulkoiset syyt ovat henkistä hyvinvointia huonontavia ja sisäiset syyt sitä kohentavia.

Kun olimme päättäneet tutkia onnellisuuden suhdetta syihin, joilla tavoitteita asetetaan, oli käytännöllisten asioiden vuoro, kuten: Kenet asetamme tutkimuksen kohteeksi? Päädyimme lopulta suomalaisiin naisiin, joita tutkimukseemme osallistui 108. Nämä tutkimukseemme osallistuneet naiset olivat 24 ja 74 ikävuoden väliltä ja keski-ikänsä 41 vuotta. Keski-ikä *Hollantiin muuton aikana* oli 23 ja 27 ikävuoden välillä ja suurin osa oli muuttanut ihmisuuteen takia. Tässä tapauksessa suurimmalle osalle hollantilainen partneri, jonka kanssa useammalla omien sanojensa mukaan oli myöskin syvällisin kontakti. Yksi naisista ilmoitti syvällisimmän kontaktinsa olevan rakastajansa kanssa! Suurin osa naisista (82%) oli naimisissa tai asui yhdessä, pieni osa oli käynyt avioeron läpi. Moni naisista antoi ylimääräistä tietoa kysymyksiimme. Nämä tiedot auttoivat meitä ymmärtämään monia surullisia ja hauskojakin asioita, esimerkiksi kuinka maasta- ja maahanmuuttajiin suhtauduttiin ennen.

Suomalaiset naiset näyttävät olevan korkealle koulutettuja: yli puolella oli joko korkeakoulu- tai yliopistotutkinto takanaan. Viidennes oli käynyt ammattikoulun ja viidenneskeskikoulun ja/tai lukion. Tärkeimmäksi työalukseen mainitsi noin puolet maksetun työn ja neljäsosa piti kotiäitinä/rouvana oloa tärkeimpänä työhönsä. Tämän jälkimmäinen olotila näytti tulleen monelle suomalaiselle totumuksen kautta.

Kysyimme myös Hollantiin muuton mahdollisista seurauksista ajatustyylisiin: mitä ihmisuhteisiin tulee oli arvostuksen kasvu ystäviä ja lähisukulaisia kohtaan huomattavissa. Myöskin suvaitsevaisuus 'toisenlaisia' ihmisiä kuten homoja ja ulkomaalaisia kohtaan näytti olevan muuton seurauksena. Vapaa-ajan kohdalla näyttivät muutokset johtuvan joskus käytännön syistä; on vaikea hiittää jos ei lunta ole...

Työn alueella olivat ajatukset muuttuneet kotiäidin työn arvostuksen suhteen, tämän hyväksyi nyt suuri osa. Suomessahan on äideille yleisempää olla töissä. Myöskin arvostus vapaaehtoistyötä kohtaan oli kasvanut, ehkä edellisen seurauksena. Terveiden ajattelemisen suhteen oli tapahtunut vähän muutoksia, vaikkakin pelko ympäristön saastumisesta tuotiin tässä yhteydessä esille. Uskonnon alueella suvaitsevaisuus muita uskontoja kohtaan oli näkyvimpänä muutoksena. Puolet naisista piti itseään uskonnollisena.

Tutkimukseen osallistuneet naiset olivat tyytyväisiä ja ilmoittivat heillä yleensäkin olevan enemmän 'positiivisia' kuin 'negatiivisia' tunteita. Huomattavaa oli 'negatiivisten' tunteiden sitä suurempi määrä, mitä lyhyempi oli Hollannissa asuttu aika! Tämän voi selittää muuton yhteydeyteen kuuluvien normaalien tunteiden avulla. Kirjallisuudessa käytetään sanaa *acculturatiestress* joka kuvaa vieraisissa olosuhteissa olemisen ja asumisen vaikutuksia. Uusiin olosuhteisiin mukautuminen kestää jonkin aikaa. Kaikki on uutta ja ihmisen täytyy oppia miten suhtautua tähän uutuuteen.

Kaksi naisista ilmoitti olevansa depressiivisiä, muilla oli joko vähän tai ei ollenkaan depressiivinen olo. Tutkijalle on vaikeaa, kun nimettömistä tiedoista tulee esille, että tutkimukseen osallistuneissa on depressiivisiä; on mahdotonta auttaa näitä ihmisiä vaikka vain esittämällä kotilääkärillä käyntiä. *Identiteetin kadottamisen* tunteita ei kokenut kukaan.

Suurin yllätys oli naisten korkea itsetunto! Keskiarvot, jotka saimme tässä tutkimuksessa, ovat vertaansa vailla: näin korkeisiin arvoihin emme ole missään muussa tutkimuksessa törmänneet! Tuli mieleen epäily, että oliko kysymyksessä rehellisyydestä poikkeaminen näihin kysymyksiin vastatessa. Vai onko näin, että maahanmuuton seurauksena joutuu törmäämään itseensä niin vahvasti, että itseensä siinä pakostakin oppii arvostamaan? Toinen mahdollisuus tietenkin on, että ihminen, joka ei ole kestänyt maahanmuuton paineita (ja jolla ehkä on huonompi itsetunto?) on jo muuttanut takaisin eikä siis osallistunut tutkimukseemme. Tähän meillä ei ole vastausta! Esitämme kysymyksen teille lukijoille: Muuttuuko itsetunto (maahanmuuton jälkeen)? Jos vastauksenne on myönteinen: Miten te sen selitätte?

Tuota viimeistä kysymystä ei tutkimuksessa esitetty, mutta se on kiinnostava. Jos teillä on ajatuksia ja/tai vastauksia siitä, lukisimme niistä mielellämme seuraavassa numerossa! Meistä ja tutkimukseemme muista tuloksista kuulette joka tapauksessa lisää. 'Lukemisiin'!

Caro van Ovost ja Riitta Koskenniemi

Allekirjoituskampanja ulkosuomalaisten kaksoiskansalaisuuden puolesta

Marraskuussa v. 1998 ensimmäisen kerran kokoontuneen ulkosuomalaisparlamentin yksi tärkeimpiä päätöslauselmia koski ulkosuomalaisten kaksoiskansalaisuutta. Pohjoismaat ovat perinteisesti suhtautuneet kielteisesti kaksoiskansalaisuuteen. Ruotsin kansalaisuuskomitea on kuitenkin v. 1999 alussa julkaissut mietinnön, joka suosittelee Ruotsille kaksoiskansalaisuuden mahdollistamista. Koska Pohjoismaat ovat perinteisesti harmonisoineet kansalaisuuslainsäädäntöään, on odotettavissa, että Suomi seuraa Ruotsin esimerkkiä. Suomen kansalaisuuslainsäädäntöä uusitaan parasta aikaa. Ulkosuomalaisparlamentin puhemieshistoria onkin päättänyt hyödyntää tätä tilaisuutta ja aloitti maailmanlaajuisen allekirjoituskampanjan ulkosuomalaisten kaksoiskansalaisuuden puolesta. Suomi-Seura on lähettänyt tätä kampanjaa varten ulkosuomalaisyhteisöille allekirjoituslomakkeita ja toivoo, että jokainen ulkosuomalaisyhteisö kerää keskuudestaan mahdollisimman paljon allekirjoituksia. Allekirjoituslomakkeet tullaan luovuttamaan Suomen eduskunnalle keväällä 2000.

Allekirjoituslomakkeen teksti kuuluu seuraavasti:

Suomen eduskunnalle

Kaksoiskansalaisuus mahdolliseksi ulkosuomalaisille !

Ulkosuomalaisten määrä on yli miljoona, joista noin 250.000 on Suomen kansalaisia.

Ulkosuomalaiset kokevat syvästi olevansa suomalaisia. Maailmalla asuvat suomalaiset haluavat säilyttää läheiset suhteet vanhaan kotimaahansa. Suomen nykyinen kansalaisuuslainsäädäntö koskettaa ulkosuomalaisia läheisesti, mutta ei ota heidän elämäntilanteitaan riittävästi huomioon.

Käytännön elämä on helpompaa uudessa asuinmaassa, jos ottaa maan kansalaisuuden. Suomen lain mukaan henkilö menettää silloin automaattisesti Suomen kansalaisuutensa.

Ulkosuomalaislapset voivat saada kahden maan kansalaisuuden. Kansalaisuuslaki vaatii heitä todistamaan "yhteenkuuluvuutta osoittavia siteitä", jos he haluavat säilyttää Suomen kansalaisuutensa 22 ikävuoden jälkeen. Heidän siteensä Suomeen kyseenalaistetaan, vaikka side Suomeen on vanhempien kautta olemassa.

Monet maat sallivat kaksoiskansalaisuuden, EU-jäsenmaista mm. Iso-Britannia, Ranska ja Italia. Kansainvälinen kehitys on menossa kaksoiskansalaisuutta sallivaan suuntaan. Suomi valmistelee parasta aikaa kansalaisuuslainsäädännön kokonaisuudistusta.

- Lakia tulee muuttaa siten, että syntyperäinen Suomen kansalainen ei tahtomattaan menetä Suomen kansalaisuutta saadessaan hakemuksesta toisen maan kansalaisuuden.
- Suomen kansalaisuuslaista tulee poistaa nykyiset ulkosuomalaisnuoria koskevat "yhteenkuuluvuuden" määritelmiin perustuvat vaatimukset.
- Suomen kansalaisuus on palautettava niille henkilöille, jotka ovat sen edellä mainituista syistä menettäneet.

Kuka saa allekirjoittaa?

Jokainen vähintään 15-vuotias ulkosuomalainen. Perheenjäsenten puolesta ei voi allekirjoittaa, vaan jokaisen on allekirjoitettava lomake henkilökohtaisesti. Allekirjoittajan ei tarvitse olla Suomen kansalainen, koska suurin osa ulkosuomalaisista ei ole enää Suomen kansalaisia. Tärkeintä on, että kokee yhteenkuuluvuutta Suomeen ja haluaa vaikuttaa yhteisen asian hyväksi.

Missä ja milloin voi allekirjoittaa?

- Rotterdam: Suomen merimieskirkko, 's-Gravendijkwal 64, sen aukioloaikoina ja joulumyyjäisten aikana 26-28.11.99.
- Amstelveen: Merimieskirkon joulumyyjäisissä 4.12.99, International School of Amsterdam, Sportlaan 45, Amstelveen.
- Suomen Sillan numeroissa 4 ja 5 on julkaistu allekirjoituslomake, jonka voi allekirjoittaa ja palauttaa Suomi-Seuralle, Mariankatu 8, 00170 Helsinki.

Allekirjoituskampanja on voimassa 31.12.1999 saakka. Mitä enemmän allekirjoituksia, sitä vaikuttavampi tulos !

SUOMI-SEURA/Maire Muller-Rönkkö

Internet: www.uparlamenti.org

Sähköposti: uparl@uparlamenti.org

Handtekeningenactie voor een dubbele nationaliteit voor expatriate Finnen

Misschien wel de belangrijkste slotverklaring van de eerste zitting van het expatriate parlement in Helsinki in november 1998 betrof de dubbele nationaliteit voor expatriate Finnen.

De traditioneel afwijzende houding van de Noord Europese landen t.a.v. de dubbele nationaliteit onderging begin 1999 een verandering door de publicatie van een rapport door de Zweedse nationaliteitscommissie waarin de invoering van een dubbele nationaliteit wordt bepleit. Gezien het feit, dat de Noord Europese landen hun wetgeving altijd hebben geharmoniseerd, valt te verwachten dat Finland het voorbeeld van Zweden zal volgen. Bovendien wordt momenteel de wetgeving in Finland t.a.v. de nationaliteit herzien. Dit tijdstip wordt dan ook door de raad van regiovoorzitters van het expatriate parlement aangegeven om wereldwijd een handtekeningenactie te beginnen voor een dubbele nationaliteit voor expatriate Finnen. Finland Society (Suomi-Seura) heeft met dit doel speciale formulieren toegestuurd aan Finse organisaties in het buitenland om een maximum aantal handtekeningen te kunnen verzamelen. De formulieren met handtekeningen zullen begin 2000 aan het Finse parlement worden overhandigd.

Samenvatting van de inhoud van het te tekenen formulier:

De Finse nationaliteit is voor expatriate Finnen vaak voornamelijk een gevoelskwesitie. Het aannemen van een andere nationaliteit betekent voor de persoon in kwestie, volgens de huidige Finse wet, verlies van zijn/haar Finse nationaliteit. Sommige EU-landen zoals b.v. Groot-Brittannië, Frankrijk en Italië staan wel een dubbele nationaliteit toe.

Kinderen van expatriate Finnen kunnen in sommige gevallen wel een dubbele nationaliteit hebben. Willen zij echter de Finse nationaliteit behouden moeten zij volgens de huidige wetgeving vóór hun 22e verjaardag kunnen aantonen dat zij met Finland speciale banden hebben, ondanks de speciale band die reeds bestaat als kind van een Finse ouder.

De Finse wetgeving zou als volgt gewijzigd dienen te worden:

- De Finnen van geboorte mogen bij het veranderen van nationaliteit niet tegen hun wil de Finse nationaliteit verliezen.
- De huidige eis van aantoonbare banden met Finland voor de expatriate jongeren moet worden ingetrokken.
- Het weer toekennen van de Finse nationaliteit aan die personen, die door bovenvermelde omstandigheden hun Finse nationaliteit hebben verloren.

Wie mag tekenen?

Alle expatriate Finnen, ongeacht de nationaliteit, van 15 jaar en ouder. Het is niet toegestaan namens andere gezinsleden te tekenen. De handtekening moet betrokkenheid met Finland en de motivatie om deze actie te steunen, tot uitdrukking brengen.

Waar en wanneer kan getekend worden?

- In Rotterdam: De Finse Zeemanskerk, 's Gravendijkwal 64, tijdens de algemene openingstijden en tijdens de Kerstmarkt van 26 t/m 28.11.99.
- In Amstelveen: tijdens de Kerstmarkt van De Finse Zeemanskerk op 4.12.99 in de International School of Amsterdam, Sportlaan 45, Amstelveen.
- In de nummers 4 en 5 van Suomen Silta is ook een formulier afgedrukt dat voor dit doel kan worden gebruikt.

De handtekeningactie duurt tot 31.12.99. Hoe meer handtekeningen, des te indrukwekkender de actie!

SUOMI-SEURA/Maire Muller-Rönkkö

Internet: www.uparlamentti.org

E-mail: uparl@uparlamentti.org

Suomalaisen naisen päivät

Taas on syksyn aika tullut ja talven aikataulun suunnitteleminen edessä. Moni on syksyn ja joulun kiireiden ja vuodenvaihteen jälkeen lähdössä johonkin suuntaan lepäilemään. Yksi mahdollisuus rentoutua kunnolla talven kiireiden jälkeen on osallistua Suomalaisen Naisen Päiville. Seuraavat Päivät ovat maaliskuun 11. ja 12. vuonna 2000 ja paikaksi on valittu kongressikeskus Bovendonk Hoevenissa. Tämä on vanha idyllinen munkkiuostari, joka muutama vuosi sitten on kunnostettu vanhaan loistonsa. Toimikunta on jo jonkin aikaa suunnitellut ohjelmaa ja lupaa mielenkiintoiset päivät. Tässä muistin virkistämiseksi yhteenveto viime kevään päivästä.

Maaliskuun toisena viikonloppuna 1999 kokoontui vajaa sata suomalaista naista viettämään viikonloppua yhdessä Suomalaisen Naisen Päivien merkeissä. Päivät olivat tällä kertaa Rotterdamin liepeillä Golden Tulip -hotellissa. Monen osanottajan suruksi ympäristö ei ollut luonnonrikas ja saunakin puuttui, mutta ohjelmassa ja tunnelmassa ei ollut valittamisen aihetta. Ohjelma oli monipuolista, mielenkiintoista ja mukavaa, oli jokaiselle jotakin. Yhdessäolo oli aktiivista keskustelua, kokemusten vaihtoa, uusien kontaktien solmimista ja omalla kielellä puhumista eli kokonaisuudessaan päivien aikana oli mahdollisuus itsensä henkiseen hemmotteluun. Onneksi kenelläkään ei tuo itsensä hemmottelu näyttänyt tuottavan vaikeuksia!

Päivät alkoivat kahvinjuonnilla ja kotitekoisten (Sirun ja Tytin) pullien syönnillä. Voileipiäkin oli tarjolla ja nälkäisiin suihin ne leivät siitä kaikkosivatkin. Myyntipöydällä oli suomalaisia kirjoja ja aikakauslehtiä, suomalaista suklaata ja lakritsaa sekä muita suomalaisia herkuja. Ilmassa oli jännityksen ja odotuksen tuntua, myöskin jälleennäkemisen iloa.

Tervetuliaissanojen jälkeen ja osanottajien esittäytymisen jälkeen oli Päivien suurimman sponsorin, Suomi-Seuran, tervehdyksen aika. Tämän jälkeen oli alustus keskusteluryhmien aiheista ja osanottajat jakautuivat itseään kiinnostaviin ryhmiin: elämä kahden kulttuurin keskellä, suomalaisena hollantilaisessa työympäristössä; lasten kaksikielisyys (aina ajankohtaista); teini-ikäisistä ja mahdollisista ongelmista; vaihdevuosista ja edellisen vuoden kertauksena itsetunnosta ja sen kunnosta. Osallistuminen oli aktiivista ja hauskaakin. Kaikilla riitti kerrottavaa ja sen huomasi keskustelujen yhteenvedoistakin: iltapäivän ohjelman aika humautti pitkälle yli suunnitellun ajan.

Illan ohjelma alkoi maittavalla illallisella tunnelmarikkaassa ravintolassa. Näytelmäryhmä "Pohjan Tähdet" esitti Irma Kiiskisen ohjauksella "Kieslowskin Niskan", nautinnollisen ja tunnistettavan sketsin kuuluisuuden kipeiden ja juoruilevien naisten illanvietosta ravintolassa. Näytelmää seurannut Kari Kuuvan konsertti "Oodi Naiselle" olisi saattanut olla todellinen nautinto ja tunteelliseksi tekevä, jos tekniikka ei olisi jättänyt meitä pulaan. Tekniikka oli jo päivällä vähän reistaillut, mutta teki lopullisen lakon juuri kun vierailijamme aloitti esityksensä.

Hänen suuruutensa ja ammatillisuutensa tuli esille siinä ex tempore esiintymisessä, minkä hän suoritti. Siinä vaiheessa ei vakavasta esiintymisestä tullut mitään, joten hän pelasti, mitä pelastettavissa oli koomikon taidoillaan, jopa niin hyvin, että jotkut osanottajista luulivat hänen olevan tosissaan. Illan päätteeksi viihdytti osa naisista itseään vanhojen iskelmien laulamisella ja osa naisista oli keskittynyt aamutunneille asti keskusteluihin elämän synnyistä syvistä.

Sunnuntaina oli ohjelman aiheena sekä henkinen että fyysinen hyvinvointi. Heti runsaan aamiaisen jälkeen oli lyhyt esitys tutkimuksesta "Henkinen hyvinvointi" ja sen tuloksista. Tämän jälkeen oli vuorossa esitelmä henkisestä hyvinvoinnista ja oma mahdollisuutemme vaikuttaa siihen: Eeva Kriek kertoi omasta työstään naisten mielenterveyden edistäjänä. Iltapäivällä oli vuorossa fyysinen hyvinvointi ja siihen antoi niksejä Helinä Luttinen itsensä ja toisensa hieromisen muodossa. Sunnuntaipäivän ohjelma antoi useita ideoita (jotkut mahdottomia toteuttaa!) seuraavien Päivien ohjelmaa varten.

Päivät olivat suuri menestys: hotelli oli hyvä, hyvät ja lahjakkaat esiintyjät sekä aktiiviset ja innostuneet osanottajat takasivat onnistuneen viikonlopun.

Näkemisiin seuraavilla Suomalaisen Naisen Päivillä!

Eeva Nummisto ja Riitta Koskenniemi

De Finse vrouwendagen

De herfst is aangebroken en het wordt weer tijd om plannen voor de komende winter te maken. Hierbij is het aantrekkelijk om na de herfst, de kerst en de jaarwisseling, ergens heen te gaan om weer wat tot rust te komen. Een mogelijkheid om goed te ontspannen is mee te doen aan de Finse Vrouwen Dagen. De volgende dagen zijn op **11 en 12 maart 2000** in het congrescentrum Bovendonk in Hoeven. Dit is een oud, idyllisch klooster dat enige jaren geleden is gerestaureerd. De werkgroep heeft al enige tijd over het programma nagedacht en het beloven interessante Dagen te gaan worden. Om het geheugen nog even op te frissen is hier een samenvatting van de Dagen tijdens het afgelopen voorjaar.

Bijna honderd Finse vrouwen hadden zich verzameld in het tweede weekend van maart 1999 om samen een Fins Vrouwenweekend door te brengen. Deze keer was de locatie het Golden Tulip Hotel in de buurt van Rotterdam. Tot groot verdriet van veel deelneemsters was er weinig natuurschoon in deze omgeving en er was niet eens een sauna, maar over het programma en de sfeer viel gelukkig niets te klagen. Het programma was veelzijdig, interessant en leuk, er was voor iedereen wel iets. Het samenzijn bestond uit actieve conversatie, uitwisselen van ervaringen, aanknopen van nieuwe contacten en het gebruik van je eigen taal. Kortom, er was de mogelijkheid om jezelf eens goed te ontspannen en gelukkig scheen dit niemand veel moeite te kosten!

Het weekend begon met koffiedrinken en het daarbij smullen van door Siru en Tytti thuisgebakken koffiebroodjes. Er waren ook boterhammen en die verdwenen ook snel in de hongerige magen. Op de verkooptafel lagen Finse boeken en tijdschriften, Finse chocola en drop, en andere Finse lekkernijen. Er was een gezellige sfeer en iedereen vond het leuk elkaar weer te zien.

Na woorden van welkom en het voorstellen van de deelneemsters was de beurt aan de grootste sponsor van de Dagen, Suomi-Seura, om de vrouwen welkom te heten. Hierna werden de thema's van de praatgroepen besproken en je kon je naar haar eigen interesse bij een groep aansluiten: het leven tussen twee culturen, de Finse en Nederlandse werksfeer, tweetalige kinderen (altijd actueel), de tieners en hun problemen, de overgang en, als herhaling van vorig jaar, hoe staat het met je zelfbewustzijn?. Er werd leuk en actief meegedaan. Iedereen had wel iets te vertellen en dat was te merken bij de samenvattingen; het middagprogramma duurde ook veel langer dan gepland was.

Het avondprogramma begon met een smakelijk diner in het sfeervolle restaurant. De toneelgroep "Pohjan Tähti" speelde "Kieslowskin niska" onder leiding van Irma Kiiskinen, een heerlijk en herkenbaar stuk, over roddelende, naar beroemdheid hunkerende vrouwen op een avond in een restaurant. Na het stuk was er het geplande concert van Kari Kuuva: "Ode aan de vrouw". Dit had veel emoties los kunnen maken als de techniek ons niet in de steek had gelaten. Overdag waren er al problemen mee geweest maar het ging helemaal mis toen onze gast met zijn programma wilde beginnen. Zijn grote vakmanschap bleek uit de ex tempore voorstelling die hij gaf. Op dat moment was een serieuze act niet meer mogelijk, zodat hij met zijn komische talent redde wat hij redden kon, en dat was zo goed dat de meeste deelneemsters niet beter wisten of het hoorde zo. In de kleine uurtjes vermaakte een groep vrouwen zich met het zingen van oude hits en anderen waren tot in de ochtend aan het discussiëren over de diepe bedoeling van het leven.

De zondag was gereserveerd voor zowel het geestelijke als het lichamelijke welzijn. Na een overvloedig ontbijt was er een kort overzicht over het onderzoek naar het geestelijk welzijn en de resultaten ervan. Hierna een lezing door Eeva Kriek over het geestelijk welzijn en onze eigen inbreng hierbij. Ze vertelde over haar eigen werk met betrekking tot hulpverlening aan vrouwen. 's Middags gaf Helina Luuttinen ons tips om door middel van massage jezelf en anderen, de fysieke conditie te verbeteren. Het zondagse programma gaf nieuwe ideeën (sommigen onmogelijk waar te maken) voor de Vrouwendagen van volgend jaar.

De Dagen zijn een groot succes geworden: het hotel was goed, de talentvolle spelers, de goede sprekers en de actieve en enthousiaste deelneemsters stonden garant voor een prachtig gelukt weekend. Tot ziens op de volgende Finse Vrouwen Dagen!

Eeva Nummisto en Riitta Koskenniemi
(Nederlandse vertaling: Monica Nyström)

Finse evenementen - Suomalaistapahtumat

5.11	Sneek (R.K. St. Martinus Kerk, de Singel); concert met muziek van Tauno Marttinen en J.S. Bach / <i>Konsertti, jossa Tauno Marttisen ja J.S. Bachin musiikkia</i>
7.11	Antwerpen (Fins Cultureel Centrum, Italiëlei 69); muziek van Tauno Marttinen / <i>Tauno Marttisen musiikkia</i>
11.11	Utrecht (Vredenburg, 030-2314544); het Koninklijk Concertgebouworkest o.l.v. Esa-Pekka Salonen speelt muziek van Nielsen en Adams / <i>Koninklijk Concertgebouworkest soittaa Esa-Pekka Salosen johdolla Nielsenin ja Adamsin musiikkia</i>
12.11	Amsterdam (Concertgebouw); het Koninklijk Concertgebouworkest o.l.v. Esa-Pekka Salonen speelt muziek van Lutoslawski en Adams / <i>Koninklijk Concertgebouworkest soittaa Esa-Pekka Salosen johdolla Lutoslawskin ja Adamsin musiikkia</i>
12.11	Utrecht (Vredenburg, 030-2314544); het Radio Kamerorkest speelt o.l.v. Mark Foster o.a. muziek van Saariaho en Rautavaara / <i>Het Radio Kamerorkest soittaa Mark Fosterin johdolla mm. Saariahon ja Rautavaaran musiikkia</i>
12.11	Antwerpen (Fins Cultureel Centrum); Nacht van de kunst / <i>Taiteiden yö</i>
14.11	Amsterdam (De IJsbreker, Weesperzijde 23, 020-6681805); o.s. liederen van Sibelius / <i>mm. Sibeliuksen lauluja</i>
21.11	Antwerpen (Fins Cultureel Centrum, Italiëlei 69, +32-3-2318751); tentoonstelling van Alvar "Bonk" Gullichsen / <i>Alvar "Bonk" Gullichsenin taidenäyttely</i>
26-28.11	Rotterdam (Finse Zeemanskerk); kerstmarkt (op vrijdag 26.11 van 15.00 tot 21.00 uur; op zaterdag 27.11 van 12.00 tot 18.00 uur; op zondag 28.11 van 12.00 tot 18.00 uur) / <i>Joulumyyjäiset</i>
4.12	Amsterdam (International School of Amsterdam, Sportlaan 45, Amstelveen); kerstmarkt (van 10.00 tot 16.00 uur) / <i>Joulumyyjäiset</i>
4.12	Antwerpen (Fins Cultureel Centrum); concert bij kaarslicht / <i>Kynttiläkonsertti "Itämeren tytär"</i>
4-31.12	Oss (Reinart Galerie, Molenstraat 42); bronzen beelden van Marjatta Ohvanainen, gesloten op Eerste en Tweede Kerstdag / <i>Marjatta Ohvanaisen pronssiveistosten näyttely "Taivaanpankolla", suljettu joulunpyhinä</i>
11.12	Capelle a/d IJssel (Johannahoeve); onafhankelijkheidsdagdiner van de Vereniging Nederland-Finland, Finnish Dutch Trade Guild en de Finse ambassade / Alankomaat-Suomi -yhdistyksen, Finnish Dutch Trade Guildin ja suurlähetystön itsenäisyyspäivän illallinen

Pikkujoulu (klein kerstfeest) op zaterdag 18-12-1999

De Vereniging Nederland- Finland, de Finse Zeemanskerk en de Suomi Koulu organiseren samen "pikkujoulu" ("klein kerstfeest") op 18 december 1999 in de Finse Zeemanskerk in Rotterdam.

De bedoeling is dat wij dit feest met z'n allen organiseren op de manier van een 'Dutch party'. Iedereen brengt iets te eten mee en levert zo zijn of haar bijdrage. De ouders brengen ook een kadootje ter waarde van ongeveer 5 gulden mee voor hun kind en doen dat in de zak van de "Joulupukki". Vergeet niet de naam erop te schrijven!

Programma:

- 16.00 uur Aanvang met koffie en gluhwein (wel op eigen kosten, het geld komt ten goede aan de kerk). Gezellig weerzien, op achtergrond Finse kerstliederen. Het meegebrachte eten kan op de grote tafel gezet worden.
- 17.00 uur Programma van de Finse Zaterdagsschool (Suomi-Koulu).
- 18.00 uur Samenzang, Suvi Ollila piano.
- 18.30 uur Smikkelen en smullen van de eigen meegebrachte spullen.
- 19.30 uur Samenzang Suvi Ollila piano.
- 20.00 uur Joulupukki komt binnen

Neem ook allemaal je rode puntmuts mee!

Voor informatie, bel 's avonds Eeva Nummisto tel. 070-3525122

Pikkujoulu lauantaina 18. joulukuuta 1999

Alankomaat-Suomi -yhdistys, Suomen Merimieskirkko ja Suomi-Koulu järjestävät yhdessä pikkujoulun 18. joulukuuta 1999 Rotterdamin Merimieskirkolla.

Tarkoituksena on, että järjestämme juhlat yhdessä. Jokainen tuo jotain syötävää mukanaan (nyyttikestit) ja on siten mukana juhlien toteuttamisessa. Vanhemmat tuovat myös pienen lahjan omalle lapselleen. Tämä saa maksaa noin 5 guldenia. Saapuessaan vanhemmat pistävät pakettinsa "Joulupukin" pussiin. Muista lapsesi nimi pakettiin!

Ohjelma:

- Klo 16.00 Kahvia ja glögiä. (jokainen maksaa itse juomansa, tulot menevät Merimieskirkon hyväksi.) Mukavaa yhdessäoloa, taustalla suomalaista joulumusiikkia. Jokainen tuo tuomisensa suureen pöytään.
- Klo 17.00 Suomi-Koulun ohjelmaa.
- Klo 18.00 Yhteislaulua, Suvi Ollila säestää pianolla.
- Klo 18.30 Omatekoisten nyttäriherkkujen napostelua.
- Klo 19.30 Yhteislaulua, Suvi Ollila säestää pianolla.
- Klo 20.00 Joulupukki saapuu.

Tonttumyssyt mukaan! Lisätietoja Eeva Nummistolta, iltaisin puh. 070-3525122

Suomen Suurlähetystö Haag, 15.10.1999

ENNAKKOTIEDOTE

SUOMEN PRESIDENTINVAALI VUONNA 2000 ENNAKKOÄÄNESTYS ALANKOMAISSA

Presidentinvaalin ensimmäisen vaalin vaalipäivä on Suomessa sunnuntai 16.1.2000 ja mahdollisen toisen vaalin vaalipäivä sunnuntai 6.2.2000.

Alankomaissa ennakoäänestys järjestetään 5.1.-8.1.2000 välisenä aikana ja mahdollinen toinen vaali 26.1.-29.1.2000.

Ennakoäänestyspaikkoina ovat:

Suomen Suurlähetystö Haag

Groot Hertoginnelaan 16, puh. 070-346 9754

keskiviikko-perjantai 5.-7.1.2000 klo 12.00 - 17.00

lauantai 8.1.2000 klo 10.00 - 16.00

mahdollinen toinen kierros

keskiviikko-perjantai 26.-28.1.2000 klo 12.00 -17.00

lauantai 29.1.2000 klo 10.00 - 16.00

Suomen Pääkonsulinvirasto Amsterdam

Keizersgracht 635, puh. 020- 428 1396

torstai 6.1.2000 klo 10.00 - 16.00

mahdollinen toinen kierros

torstai 27.1.2000 klo 10.00 - 16.00

Suomen Merimieskirkko Rotterdam

's-Gravendijkwal 64, puh. 010-436 6164

perjantai 7.1.2000 klo 16.00 - 21.00

mahdollinen toinen kierros

perjantai 28.1.2000 klo 16.00 -21.00

Tietoja äänestyksestä antaa suurlähetystön konsuliosasto,
puh. 070-346 9754.

Vrijwilliger gezocht voor contactadres vereniging

Het was een gewoonte geworden dat het Bestuur van de Vereniging Nederland Finland wordt ondersteund door iemand die verantwoordelijk is voor de ledenadministratie, advertenties en het secretariaat, en bovendien fungeert als contactadres voor de Vereniging. Dit beperkte het secretariële werk van de secretaris in het Bestuur tot het maken van notulen en het schrijven van het jaarverslag.

Door allerlei nieuwe ontwikkelingen, waarbij vooral de toename van het computergebruik een rol speelt, is er kort geleden verandering in deze functie gekomen. De ledenadministratie, wat het merendeel van het werk inhield, is overgenomen door de penningmeester en een ander bestuurslid is nu verantwoordelijk voor de advertenties. Bovendien is er een redactie die de directe verantwoordelijkheid heeft voor Aviisi. Wel blijft het erg belangrijk dat de Vereniging een contactadres heeft, waar iemand de telefoon kan aannemen en ook berichten kan ontvangen via de fax en E-mail, die dan doorgegeven kunnen worden aan de verantwoordelijke bestuursleden.

Hannele van Blijswijk, die de laatste jaren met veel enthousiasme deze secretariaatsfunctie heeft vervuld, stopt er mee in verband met het weer opnemen van haar vroegere werk. Wij zoeken daarom op korte termijn naar een opvolger/opvolgster die tegen een geringe vergoeding **het contactpunt zou willen zijn voor de Vereniging**. Wij denken hierbij aan iemand die zich in wil zetten voor de Vereniging, zowel Fins als Nederlands spreekt, veel thuis is en zo nodig deel wil nemen aan de bestuursvergaderingen. **Geïnteresseerden vragen wij contact op te nemen met het secretariaat of de voorzitter.**

Het bestuur

Etsitään vapaaehtoista yhdistyksen yhteyshenkilöksi

Alankomaat-Suomi -yhdistyksen johtokunnan työtä on ollut tukemassa henkilö, joka on vastuussa jäsenkortistosta, ilmoituksista ja sihteerin töistä. Tämä henkilö on samalla toiminut yhdistyksen yhteyshenkilönä. Jäsensihteerin ansiosta johtokunnan sihteerin (secretaris) työ on rajoittunut pöytäkirjan pitämiseen kokouksissa ja vuosikertomuksen kirjoittamiseen.

Varsinkin tietokoneen käytön lisääntyminen on aiheuttanut muutoksia jäsensihteerin työhön. Jäsentietojen ylläpitäminen, jota työ suurimmaksi osaksi on ollut, on siirretty rahastonhoitajalle ja yksi johtokunnan jäsenistä on vastuussa ilmoituksista. Lisäksi on olemassa toimitus, joka vastaa Aviisista. On kuitenkin tärkeää, että yhdistyksellä on kontaktiosoite puhelintiedusteluja, telefakseja ja sähköpostia varten.

Hannele van Blijswijk, joka on kuluneiden vuosien aikana toiminut innokkaasti yhdistyksen jäsensihteerinä, lopettaa tämän työn palatakseen entiseen työpaikkaansa. Siksi etsimme hänelle lyhyellä aikavälillä seuraajaa, joka pientä korvausta vastaan haluaisi **toimia yhdistyksen yhteyshenkilönä**. Tässä kyseeseen tulee henkilö, joka haluaa panostaa yhdistyksen työhön, puhuu sekä suomea että hollantia, on paljon kotona ja tarvittaessa haluaa osallistua johtokunnan kokouksiin. **Pyydämme kiinnostuneita ottamaan yhteyttä jäsensihteeriin tai yhdistyksen puheenjohtajaan.**

Johtokunta

In memoriam : Eila-Liisa Bakker-Hallberg (2-10-1918 - 29-7-1999)

Wie was Eila-Liisa Bakker ? Hoeveel van onze leden hebben haar nog gekend ? Ik wil graag een terugblik werpen op haar leven, omdat haar persoon een tijdperk kenschetst, omdat zij een zuivere Finse vrouw van haar tijd was - en omdat ik haar persoonlijk gekend heb.

Eila-Liisa werd geboren in de gemeente Salmi, aan de noordoost oever van het Ladoga meer, grenzend aan de toenmalige Sovjet-Unie. De familie Hallberg was afkomstig uit Helsinki, maar voor zijn werk bij het hout- en papierconcern Enzo Gutzeit kwam vader Hallberg terecht in deze streek. In Eila-Liisa's geboortejaar woedde de burgeroorlog in Finland en aan de grens met de Sovjet Unie was het onrustig.

Eila-Liisa groeide op in Ladoga-Karelië, een streek met immense wouden en betoverend weidse wateren, waar mensen woonden met een vrolijke volksaard en het hart op de tong. Woud en weiland waren haar speeltuin; zwaluwen en leeuweriken haar vrienden; wilde aardbeien plukte ze om mee naar huis te nemen.....Eigen taal en literatuur werden gekoesterd op school, men leefde in de roes van het vrije Finland! Eila-Liisa's lievelingsvak op school was gedichten voordragen. Jeugd was kostbaar in het jonge Finland, de ouders wilden hun twee zoons en één dochter een goede opleiding geven. Daarvoor verhuisden ze eerst naar Sortavala voor de middelbare school (later verhuisde de moeder met de kinderen naar Helsinki voor de universiteit).

Op 13-jarige leeftijd verloor Eila-Liisa haar vader, die een vermogend man was geworden en het gezin goed achter liet. Eila-Liisa had diverse correspondentievrienden in het buitenland - ze schreef immers graag - en zo kon je via briefwisseling als het ware een betaalbare reis maken naar vreemde landen en andere culturen. Een Nederlandse correspondentievriend, Willem Bakker, was avontuurlijk genoeg om Eila-Liisa op te zoeken in het verre Finland. Hij vond een stageplaats bij de Nederlandse ambassade in Helsinki. Tijdens de winteroorlog was Willem al terug in Nederland; maar verlangde erg naar Eila-Liisa. Hij haalde zijn geliefde Eila-Liisa over om na afloop van de Winteroorlog (13 maart 1940) naar Nederland te komen. Ze vertrok en trouwde met hem, ondanks verbeterde tegenwerking van de Finse autoriteiten, die hierin een daad van verraad zagen aan het vaderland in nood. Het jonge paar ontkwam de oorlog echter niet. Op 10 mei 1940 golfde de rampspoed ook over Nederland.

Na de oorlog, in 1946, werd Willem Bakker gevraagd te helpen de Nederlandse ambassade in Helsinki opnieuw op te richten en hij werd vice-consul. Omdat zij een Nederlands diplomatiek paspoort had en haar Finse nationaliteit had moeten afstaan, verbleef Eila-Liisa als vreemdeling in haar eigen vaderland. Dat was een vreemde situatie, die zij zoveel mogelijk verborg. In 1955 verhuisde het gezin naar Nederland. Eila-Liisa kreeg vier kinderen: één dochter en drie zoons. Voertaal in het gezin was en bleef Fins. Haar gehele leven bleef Eila-Liisa met haar kinderen Fins spreken, ook wanneer deze steeds vaker in het Nederlands antwoord gaven.

Eila-Liisa bleef graag schrijven; ze schreef gedichten, hield een dagboek bij en vatte vertaalwerk aan. Ze vertaalde het boek 'Eenzaam maar niet alleen' van koningin Wilhelmina in het Fins. Ze werd uitgenodigd op het paleis Lange Voorhout, want koningin Wilhelmina wilde alle vertalers van haar boek persoonlijk ontmoeten. Een onvergetelijke ontmoeting!

Nogmaals moest ze haar man volgen, nu naar Hamburg voor een verblijf van acht jaar daar; en later weer terug naar Den Haag. Het verblijf in grote steden schonk haar geen vreugde; ze was en bleef een natuurmens; Nederland was een verkeerd land voor haar...Twee keer per jaar reisde ze terug naar Finland om daar kracht en vreugde op te doen.

Finland dreef haar, haar gehele leven: in 1968 werd ze beëdigd vertaalster Fins-Nederlands. In 1970 richtte ze in Den Haag, samen met Liisa Meijer-Karjalainen, de Finse vrouwenclub 'Meritädit' op. De missie van Meritädit was aanvankelijk steun geven aan de Finse Zeemanskerk, maar spoedig werd het beleven van het onderlinge contact tussen in Den Haag en omstreken woonachtige Finse vrouwen belangrijker, alsmede cultureel getinte voordrachten van de vrouwen zelf. Eila-Liisa was dermate bedreven in de voordrachtskunst, dat andere aanwezige vrouwen vaak niet aan het woord konden komen. De keuze was dan: je eraan ergeren, of genieten van een gratis 'one-woman show' !

Eila-Liisa gaf voordrachten over Finland voor Nederlandse vrouwenverenigingen en andere belangstellenden; gaf onvermoeibaar voorlichting over Finland, zelfs nog tijdens haar laatste weken in het ziekenhuis; ze wilde een goodwill ambassadrice zijn van haar geliefde vaderland, dat ze in de steek had gelaten. Ze was langer dan 25 jaar correspondentie van het blad Karjala-Lehti; ik mocht in 1989 haar huldiging voor dit jubileum bijwonen in Den Haag.

In de jaren negentig trok ze zich steeds meer terug in kleine kring, leefde intens met haar kinderen mee, overwon haar verdriet over de scheiding van haar man, die zij evenwel weer terug vond in de laatste jaren van haar leven.

In de Haagse Courant stond: 'Onze lieve Äiti heeft het licht en de vrede gevonden waarnaar ze zo verlangde.....'

Het was een schok voor mij om het Finse woord 'äiti' in de overlijdensadvertentie te lezen. De as van Eila-Liisa werd door haar kinderen naar Finland overgebracht, overeenkomstig haar wens.

Eila-Liisa, je was meter van mijn dochter Anna. Nu, alsnog, een dank van mij voor je leven hier!

Irma Schoemakers-Salkinoja

Met dank aan Arnold Bakker, aan Erik Bakker (voor het uitzoeken en vertalen van het gedicht 'Stille liefde'), alsmede aan Eeva-Liisa de Zwart-Laine

In memoriam: Eila-Liisa Bakker-Hallberg (2-10-1918 - 29-7-1999)

Kuka oli Eila-Liisa Bakker? Kuinka monet jäsenistämme muistavat hänet vielä? Tunsin tarvetta kirjoittaa pienen muistelmaa hänen elämästään, koska hänen persoonallisuutensa antaa kirkkaan kuvan menneestä ajasta; hän oli oman aikansa aito suomalainen nainen ja minä tunsin hänet henkilökohtaisesti.

Eila-Liisa syntyi Salmen kunnassa, Laatokan Karjalassa, sinisten salojen ja välkkyyvien vesien keskellä, iloisten karjalaisten laulumilla. Metsät ja haat olivat hänen leikkikenttäänsä, pääskyt ja leivoset ystäviään, siihen aikaan tytöt poimivat metsämansikoita timotein varsiin..... Koulussa palvottiin Suomen kieltä ja kirjallisuutta, elettiin itsenäisen Suomen hurmassa. Eila-Liisan mieliaine koulussa oli runonlausunta. Nuoriso oli kallisarvoista nuorena Suomessa ja vanhemmat halusivat kouluttaa kaksi poikaansa ja tyttärensä hyvin. Perhe muutti Sortavalaan, jossa oli oppikoulu (myöhemmin äiti Hallberg muutti lapsineen Helsinkiin, jossa oli yliopisto). 13-vuotiaana Eila-Liisa menetti isänsä, joka oli kuitenkin koonnut riittävästi varalli-suutta perheensä turvaksi. Eila-Liisalla oli useita kirjeenvaihtovereita ulkomailla - hän kirjoitti mielellään - ja sitäpaitsi kirjeenvaihto oli yksinkertainen tapa tutustua vieraisiin maihin ja kulttuureihin. Eräs kirjeenvaihtoveri, hollantilainen Willem Bakker, oli kyllin seikkailunhaluinen matkustaakseen kaukaiseen Suomeen Eila-Liisan luo. Hän löysi harjoittelupaikan Hollannin lähetystöstä Helsingistä. Talvisodan aikana Willem Bakker oli jo Hollan-nissa, mutta kaipasi Eila-Liisaa. Hän taivutti rakkaan Eila-Liisansa lähtemään pois Suomesta, Hollantiin. Talvisodan päätyttyä (13 maaliskuuta 1940) Eila-Liisa lähti ja solmi avioliiton Willemin kanssa. Suomalaiset viranomaiset yrittivät kaikin tavoin estää lähdön, jota he pitivät petoksena hätääkärsivälle isänmaalle. Sotaa pakoon nuoripari ei päässyt: 10 toukokuuta 1940 tuho jylläsi myös Hollannin alleen.

Sodan jälkeen, vuonna 1946, Willem Bakkeria pyydettiin pystyttämään uudelleen Hollannin lähetystä Helsinkiin ja hänestä tuli siellä varakonsuli. Eila-Liisalla oli Hollannin diplomaatti-passi, hänen oli luovuttava Suomen kansalaisuudesta, ja niinollen hän asui muukalaisena omassa isänmaassaan. Se oli outo tilanne, jota Eila-Liisa piti salassa, sikäli kuin onnistui.

Eila-Liisa sai neljä lasta: yhden tyttären ja kolme poikaa. Vuonna 1955 perhe muutti takaisin Hollantiin. Puhekieli perheessä oli ja pysyi suomena. Koko elämänsä ajan Eila-Liisa puhui suomea lapsilleen, silloinkin kun nämä äkoivat vastailla hollanniksi. Eila-Liisa kirjoitti mielellään runoja, piti päiväkirjaa koko elämänsä ajan ja ryhtyi käännöstyöhön, ei vähempään kuin kuningatar Wilhelmiinan kirjaan 'Eenzaam maar niet alleen'. Eila-Liisa sai kutsun Lange Voorhoutin palatsiin, sillä kuningatar Wilhelmiina halusi tavata kaikki kirjansa kääntäjät henkilökohtaisesti. Unohtumaton tapaaminen !

Vielä kerran Eila-Liisan täytyi seurata miestänsä ulkomaille: Hampuriin kahdeksaksi vuodeksi ja sen jälkeen takaisin Hollantiin. Asuminen suurissa kaupungeissa ei tuottanut Eila-Liisalle iloa; hän pysyi koko elämänsä ajan luonnonihmisenä; Hollanti oli väärä maa hänelle.....Kahdesti vuodessa hän matkusti Suomeen keräämään iloa ja voimaa.

Suomi vaikutti voimakkaasti Eila-Liisan elämään: vuonna 1968 hänestä tuli suomen-hollannin valantehnyt kielenkääntäjä. Vuonna 1970 hän perusti Haagiin, yhdessä Liisa Meijer-Karjalaisen kanssa, suomalaisten naisten piirin nimeltä 'Meritädit'. Meritätien tehtävänä oli aluksi tukea Suomen Merimieskirkkoa, mutta pian Haagissa ja ympäristössä asuvien suomalaisten naisten yhteinen kontakti, sekä jäsenten omat kulttuuripitoiset esitykset tulivat tärkeämmiksi. Eila-Liisan esiintymistaito oli usein sitä luokkaa, etteivät muut läsnäolevat naiset päässeet illan kuluessa sanomaan sanaakaan. Siitä saattoi joko kiusaantua tai sitten nauttia kokoillan yhden naisen näytelmästä!

Eila-Liisan piti esitelmää Suomesta hollantilaisille naisyhdistyksille ja muille kiinnostuneille; kaikkialla minne hän tuli, hän jakoi teta Suomesta, jopa vielä kuolinvuoteellaan sairaalassa. Hän halusi olla Suomen - hylkäämänsä isänmaan - hyvän tahdon lähettiläs. Yli 25:n vuoden ajan hän oli Karjala-lehden kirjeenvaihtaja; olin läsnä kun hänelle luovutettiin tunnustus siitä Haagissa vuonna 1989.

Yhdeksänkymmentäluvulla Eila-Liisa vetäytyi yhä enemmän pienen piiriin, seurasi kiinteästi lastensa elämää, voitti surunsa, joka ero miehestään oli tuottanut. He löysivät toisensa uudelleen elämänsä lopulla.

Haags Courantista luin kuolinilmoituksen: 'Onze lieve Äiti heeft het licht en de vrede gevon-den waarnaar ze zo verlangde....'

Mieltäni järkytti nähdä sana 'äiti' hollantilaisessa kuolinilmoituksessa.

Eila-Liisan lapset veivät hänen tuhkinsa Suomeen, äitinsä toivomuksen mukaisesti. Eila-Liisa, olit tyttäreni Annan kummi. Kiitos, vielä näin jälkeinpäin, sinulle elämästäsi täällä!

Irma Schoemakers-Salkinoja

Kiitos avustuksesta Arnold Bakkerille, Erik Bakkerille (runon 'Hiljainen rakkaus' valinnasta ja kääntämisestä), sekä Eeva-Liisa de Zwart-Laineelle.

Eila-Liisa Bakker-Hallberg:

Eila-Liisa Bakker-Hallberg:

Hiljainen Rakkaus (1973)

Hiljainen rakkaus on hyvää
Sen juuri on ikisyvää
Ja se totisinta totta on.

Hiljainen rakkaus on laupeutta
Ei siin' ole enää kateutta.
Siinä on auringon valoa.

Hiljainen rakkaus on lempyyttä
Siinä on pelkkää hempeyttä
Ja laskevan auringon punaa.

Hiljainen rakkaus suo vapauden
Se on salaisuus koko sen
rakkauden,
Kuin perho se liidellä saa.

De Stille Liefde (1973)

De stille liefde is goed,
Intens en eeuwig diep.
Ze is oprecht, gelijk de waarheid.

De stille liefde is barmhartigheid,
Zonder spoor van jaloezie.
In haar schijnt de zon en zij alleen.

De stille liefde is teder,
In haar is slechts zachtheid.
Het diepe rood van de schemering.

De stille liefde schenkt ons vrijheid,
Het geheim van haar kracht,
Waardoor de ander als een vlinder zweven mag.

Hiljainen rakkaus on hellää
Sanomista siitä ei kellää.
Aamukasteessa uin sillä saa.

Hiljainen rakkaus on seestä
On ihanaa elää sen eestä.
Tähtitaivasta siinä on.

Hiljainen rakkaus suo rauhaa
Ei maailma enää pauhaa,
Sen helmassa levätä saa.

Hiljainen rakkaus on taivasta
Se nostaa vieläkin vaivasta,
Ja ikuinen lamppu palaa.

Hiljainen rakkaus halaa
Ja sielussa hiljaa palaa
Isän kotiin ikuiseen.

De stille liefde is licht en zonder zwaarte,
Het is heerlijk om in haar te leven.
Een eindeloze hemel vol sterren wordt ons deel.

De stille liefde is fijngevoelig,
Niemand die haar met woorden doden kan.
In morgendauw gehuld vlieden onze dromen.

De stille liefde is vredig,
Verstild is het geraas van de wereld,
Als wij in haar schoot tot rust gekomen zijn.

De stille liefde is hemels,
Zelfs de verstotene verheft zij tot waardigheid.
En de eeuwige lamp zal blijven branden.

De stille liefde geeft ons verlangen,
In de ziel gloeit zacht het verre vuur.
Verlangen naar het tijdloze huis des Vaders.

(De Nederlandse vertaling is van Erik Bakker)

Verlag wereldkampioenschap sauna in Heinola op 7 augustus 1999

Via mijn kennis in Finland hoorde ik, in februari, dat er een wereldkampioenschap "sauna zitten" (MM-löyly) georganiseerd zou gaan worden. En omdat ik een echte sauna liefhebber ben, en dacht dat ik er redelijk goed in was, heb ik me terstond ingeschreven, niet wetende wat me te wachten stond. Ondanks dat ik geen meer, of sneeuw in mijn achtertuin heb, heb ik toch een traditionele Finse sauna in mijn achtertuin gebouwd, inclusief een met berkenhout gestookte kachel.

Vorbereiding:

Ik heb me thuis voorbereid door de sauna 'soms' op 110°C te stoken, en iedere 30 sec water op de stenen te gooien, om te wennen. Geloof me, daar wen je nooit aan! Mijn Finse kennis heeft de zaken in Finland voorbereid en een gezellig onderkomen voor mij geregeld in de buurt van Heinola, een schitterend huisje aan een meer.



Verkenning:

Donderdag 5 augustus kwamen we aan in Heinola. Dit was ondermeer voor de klimatologische aanpassingen en om in alle rust de concentratie op te bouwen. Vrijdag zijn we de strijdarena gaan bekijken waar ze de sauna's aan het opbouwen waren. Toen werd me al duidelijk dat het zwaar zou worden, ook gezien het aantal biertenten.

De strijd:

De aanmelding was tussen 07.00 en 08.00 's morgens, en wat me opviel was dat de onderlinge verstandhouding tussen de deelnemers erg goed was, behalve met een paar Zweden die ook meededen. Zelfs de Nederlandse vlag was gehesen! Er waren twee sauna's waar elke ronde drie deelnemers in gingen, de temperatuur was 110° C, en elke 30 sec werd er een halve liter water op de stenen gegooid. En we moesten rechtop blijven zitten!

Ik zat in de tweede ronde, de tijden vòòr mij, waren tussen de twee en vijf minuten....., maar ik had de pech dat ik met de plaatselijke favoriet kwam te zitten. Na zo een vijf minuten zaten we nog met ons tweeën, dat werd een echte strijd! Ik heb het met een paar schijnbewegingen geprobeerd, maar hij bleef maar zitten, ik moest het opgeven omdat mijn oksels begonnen te verbranden, na 8 minuten en 30 sec.

Dit bleek achteraf de zesde tijd te zijn van de zestig deelnemers.. Tsjaa....., en die Zweden met hun 'bastu' kwamen er niet aan te pas.

"After" strijd

Dus om 09.00 klaar! Toen begon de volgende strijd, "zullen we er maar een pilsje op nemen" was het commentaar van mijn Finse coach. Dat! heb ik dus wel gewonnen.....we zaten `s morgens als eerste aan het bier, en makkara.

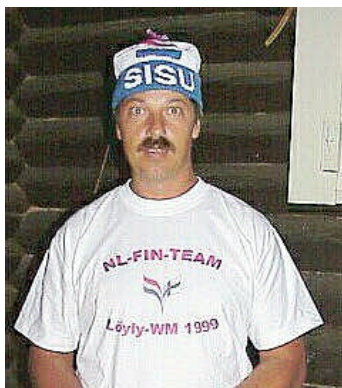
Evaluatie:

- Het is altijd fijn, om in Finland te zijn.
- Ik heb een schitterende week in Heinola gehad, er was van alles georganiseerd.
- Ik ben erg tevreden met mijn zesde tijd.
- Ik weet hoe ik het volgend jaar moet aanpakken

Ik kan nog wel zes bladzijden vullen denk ik, maar daar is de redactie het niet mee eens. Ik heb er ook een internetpagina van gemaakt, daar staan ook nog wat foto's, en die is tevens in het Fins. Adres: <http://www.broekdak.nl/> (klik in het menu op WK-sauna).

Volgend jaar hoop ik met een hogere klassering thuis te komen.

Jaap Broekhuizen



Selostus MM-Löylykilpailusta Heinolossa 7.8.1999

Kuulin helmikuussa suomalaiselta tuttavaltani Suomessa järjestettävistä löylyneiton maailmanmestaruuskilpailuista. Koska olen innokas saunoja, ajattelin että voisin pärjätä siellä hyvin. Niinpä ilmoittauduin heti, tietämättä mikä minua odotti. Huolimatta siitä, ettei takapihallani ole järveä eikä lunta, olen rakentanut sinne perinteisen suomalaisen saunan, jota lämmitän koivupuilla.

Valmistautuminen:

Kotona valmistauduin lämmittämällä saunan silloin tällöin 110 asteeseen ja heittämällä kiuaskiville puoli litraa vettä puolen minuutin välein tottuakseni siihen, mutta uskokaa vain: siihen ei totu koskaan! Suomalainen tuttavani hoiti järjestelyt Suomessa ja viihtyisän majapaikan Heinolasta, ihastuttavan mökin järven rannalla.

Tutustuminen:

Torstaina 5. elokuuta saavuimme Heinolaan, halusimme hyvissä ajoin sopeutua ilmastoon sekä levätä ja keskittyä tulevaan koitokseen. Perjantaina kävimme kilpailualueella tarkastelemassa valmistumassa olevia saunoja. Jo silloin minulle selvisi, että tästä tulisi raskasta - näin myös alueen lukuisat oluttelat.

Kilpailu:

Ilmoittautuminen tapahtui klo 7 ja 8 välillä aamulla, ja oli mukava huomata, että kilpailijoiden välillä vallitsi todella hyvä yhteisymmärrys - lukuunottamatta paria ruotsalaista osallistujaa. Jopa Hollannin lippu oli nostettu salkoon! Saunoja oli kaksi, ja jokaisessa erässä saunaan meni 3 osallistujaa. Lämpötila oli 110 astetta, ja aina puolen minuutin välein laskettiin kiukaalle puoli litraa vettä. Meidän tuli istua selkää suorana!



Osallistuin toiseen erään, edelliset ajat vaihtelivat kahden ja viiden minuutin välillä. Mutta minulla oli huono tuuri joutuessani samaan erään paikallisen suosikin kanssa. Noin viiden minuutin jälkeen istuimme kahdestaan, ja siitä tulikin todellinen kamppailu! Yritin paria hämäystä, mutta hän ei hievahtanutkaan, joten kahdeksan ja puolen minuutin kuluttua jouduin antamaan periksi, koska kainaloitani alkoi polttaa.

Myöhemmin selvisi, että aikani oli alkuerien 6. paras, mutta se ei riittänyt, koska vastustajani istui sekunnin kauemmin. Jaa-a...."bastuihin" tottuneilla ruotsalaisillakaan ei juuri ollut mahdollisuuksia.

Kilpailun jälkeen:

Siispä olin valmis jo kello 9 aamulla! Ja sitten alkoi seuraava ottelu... "Ottaisimmeko oluet" oli suomalaisen valmentajani kommentti. Siinä siis kuitenkin voitin - olimme ensimmäiset, jotka istuivat nauttimassa olutta ja makkaraa.



Loppupäätelmä:

- On aina hienoa olla Suomessa
- Minulla oli upea viikko Heinolassa, jossa kaikki oli mukavasti järjestetty
- Olen todella tyytyväinen aikaani 60 osallistujan joukossa
- Ensi vuonna tiedän, mikä minua odottaa ja osaan toimia sen mukaisesti

Voisin kirjoittaa tästä vielä ainakin 6 sivua, mutta toimitus ei liene samaa mieltä. Olen tehnyt aiheesta myös internetsivun valokuvineen. Sivun on sekä hollanniksi että suomeksi. Osoite on <http://www.broekdak.nl/wk-sauna.htm>.

Ensi vuonna toivon saavani kotiinviemisiksi sijoittumisen kuuden parhaan joukkoon.

Jaap Broekhuizen

Mededelingen / Tiedotuksia

NIEUWE LEDEN/UEDET JÄSENET/VANAF 01/11/1999 LÄHTIEN

Mevr. M.E. Illi, Amsterdam.
Dhr. M. Rusi, Amstelveen.
Mevr. en dhr. P./J. Käkelä / Blok, Den Haag.
Dhr. R. Hillesum, Gouda.
Dhr. K. Kilpiä, 's-Hertogenbosch.
Mevr. en dhr. T./J. Roine / Neymayer, Nijmegen.
Dhr. T. Verheyen, Oosterhout Gld.
Dhr. F. Smelik, Naarden
Mevr. M. Akkola, Rijswijk
Mevr. T. Kanth-Nyholm, Den Haag
Mevr. A.J. Vermeulen, Arnhem
Mevr. T. Vanhala, Renkum

HEI KAIKKI LEIKKIPIIRILÄISET!

Kokoontumiset seuraavissa kodeissa:

- 25.11.1999 kello 10, Minna Gynther, Kersengarde 257, Voorburg, puh. 070-320 8500.
- 9.12.1999 illalla, Marjukka de Jong, Parelgrijs 11, Zoetermeer, puh. 079-361 7090.

Ilmoittautuminen kokoontumisen järjestäjille (muutamaa päivää ennen tapaamista) olisi suotavaa, jotta hän tietäisi varautua tulijoiden määrään. Samalla saat varmistuksen tarkemmasta ajasta tai mahdollisesta paikan muutoksesta. Kaikki ovat tervetulleita mukaan!

Etsimme lastenhoitajaa Lauralle! / Gezocht oppas voor Laura!

Etsimme luotettavaa hoitajaa Lauralle (synt. 6/99) muutamaksi päiväksi viikossa ja/tai pariiksi illaksi kuukaudessa. Olemme suomalais-hollantilainen pariskunta ja asumme Schiedamissa hyvien kulkuyhteyksien päässä. Rotterdamiin matkaa noin 10 minuuttia.

Wij (Nederlands/Fins paar) zoeken een betrouwbare oppas voor ons dochtertje Laura (geboren juni dit jaar) voor 1-2 dagen en/of enkele avonden per week. Wij wonen goed bereikbaar in Schiedam; zowel met eigen als met openbaar vervoer is dit circa 10 minuten vanaf het centrum van Rotterdam.

Jos olet kiinnostunut, niin soitele ja sovitaan yksityiskohdista!
Ben je geïnteresseerd, bel ons dan om een afspraak te maken!
Mervi Leveelahti / René Harte, E-mail: mervi@quar-tel.nl
Puh/Tel: 010-47 33 410, Fax: 010-47 33 608

EXPOSITIE

In de loop der eeuwen heeft het Hoge Noorden op velerlei mensen een specifieke aantrekkingskracht gehad. Zo ondernam de Italiaanse priester Francesco Negri da Ravenna in 1663 de droomreis van zijn jeugd: een tocht naar de Noordkaap. De weerslag van zijn ervaringen zijn te lezen in zijn reisverslag "Viaggio Settentrionale". 332 jaar later treden twee Nederlandse beeldende kunstenaars in de voetsporen van deze avontuurlijke Franciscaan. Gerhard Lentink (Dordrecht) en Gertjan Evenhuis (Vlissingen) maken een opvallend beeldverslag van hun reis door de woeste en lege streken van noordelijk Finland, Noorwegen en Zweden. Een fictieve danser en danseres vergezelden de beide reizigers. De legende van die twee geliefden vormt de leidraad voor het beeldverhaal, dat in "bodemtekeningen" in het landschap werd afgebeeld. Op grote foto's kunt u in het museum Beelden aan Zee te Scheveningen dit beeldverhaal volgen (ook in boekvorm te koop). Evenals de opmerkelijke houten beelden van Gerhard Lentink. Het adres van het museum is: Harteveldstraat 1, tel. 070-3585857. Openingstijden: dagelijks van 11 tot 17 uur (behalve op maandag). De tentoonstelling duurt tot 16 januari 2000.

NIEUWJAARSRECEPTIE

In samenwerking met de Finse Zeemanskerk en de Finse ambassade organiseert de Vereniging Nederland-Finland op zondag 16 januari 2000 om 16.00 uur weer de traditionele Nieuwjaarsreceptie in de Zeemanskerk in Rotterdam ('s Gravendijkwal 64, Rotterdam). Het gaat hierbij om wel een heel unieke "Nieuwmillenniumreceptie". U bent van harte welkom!

UUDENVUODEN VASTAANOTTO

Alankomaat-Suomi -yhdistys järjestää jälleen yhteistyössä Suomen merimieskirkon ja Suomen suurlähetystön kanssa perinteisen uudenvuoden vastaanoton. Vastaanotto on merimieskirkolla ('s-Gravendijkwal 64, Rotterdam) sunnuntaina 16.1.2000. Tällä kertaa onkin kysymyksessä ainutlaatuinen "uuden vuosituhannen vastaanotto". Tervetuloa!

SUOMALAINNÄYTTELY

Ossissa avataan 4.12. Marjatta Ohvanaisen pronssiveistosten näyttely "Taivaanpankolla". Näyttelypaikka on Reinart Gallery, Molenstraat 42, 5340 AR Oss. Näyttely on esillä joulukuun ajan lukuunottamatta joulunpyhiä, jolloin galleria on kiinni.

TENTOONSTELLING FINSE BEELDEN

Van 4 tot 31 december is er in Oss (Reinart Galerie, Molenstraat 42) een tentoonstelling van bronzen beelden van Marjatta Ohvanainen (gesloten op de Eerste en Tweede Kerstdag).

Tärkeitä osoitteita - Belangrijke adressen

Alankomaissa:

Suomen Suurlähetystö
Groot Hertoginnelaan 16,
2517 EG Den Haag
Puh. 070 - 346 97 54

Suomen Merimieskirkko
<http://www1.tip.nl/users/t443109/>
's-Gravendijkwal 64,
3014 EG Rotterdam
Puh. 010 - 436 61 64

Matkailun Edistämiskeskus
<http://www.mek.fi/nl>
Fins Verkeersbureau voor de Benelux
Johannes Vermeersplein 5,
1017 DV Amsterdam.
Puh. 020 - 671 98 76.

Suomi-Seura ry
<http://www.suomi-seura.fi/>
Secretariaat: Mevrouw M. Muller (speco.muller@wxs.nl)
Noorderdreef 196, 2152 AC Nieuw-Vennep
Puh.: 0252 673444, Fax : 0252 620483

Suomessa:

Alankomaiden suurlähetystö
Eteläesplanadi 24 A, PL 886 – 00101 HKI
00130 Helsinki
Puh.: +358 (0) 9 661737, Fax.: + 358 (0) 9 654734

Nederlandse Vereniging in Finland
<http://www.lingsoft.fi/~oudman/nl/ng.html>
Secretariaat: H. Maat
Naalinkatu 2, 05460 Hyvinkää

Suomalainen Lauantaikoulu

Paikka:
Merimieskirkko,
's-Gravendijksewal 64,
Rotterdam

Tiedustelut: Sinikka Holm - Autere
Oude Rijksweg 54-56
4411 SG Rilland
Tel. 0113 - 556011
e-mail: j.holm@hetnet.nl

Colofon

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis. Naast het verenigingsblad beschikt de vereniging ook over een eigen homepage met actuele informatie omtrent evenementen, een agenda van Finse activiteiten, algemene informatie, een online versie van Aviisi etc.

Ledenadministratie, advertenties & secretariaat	H. van Blijswijk-Aalto-Setälä (vnf@xs4all.nl) Paulaland 11 2591 JC Den Haag Tel.: 070 – 3855669
Homepage VNF	http://www.xs4all.nl/~vnf/
Redactie & opmaak:	Hugo Benne (h.benne@library.uu.nl) Tel.: 030 – 6065344
Eindredactie:	Auli Snickers-Malinen (fred.snickers@wxs.nl) Pelikaanhof 50, 2264 JJ Leidschendam Tel.: 070 – 3279822 Arnold Pieterse (arnoldp@support.nl) Wilsonstraat 83, 2131 PM Hoofddorp Tel.: 023 – 5617483
Illustraties:	René Souweine
Eindverantwoording:	Het bestuur
Drukwerk:	Drukkerij CombiWerk, Delft
Oplage:	850
Jaargang:	8 (1999)
Nummer:	5
ISSN:	1566-8452

Het bestuur van de Vereniging Nederland-Finland :

Voorzitter:	Irma Schoemakers-Salkinoja (070 – 3467362)
Vice-voorzitter:	Yvonne Souweine-Daman (0299 – 432450)
Penningmeester:	Harmen Strikwerda (033 – 4321324)
Secretaris:	Marja Straver-Nevalainen
Leden:	Eeva Nummisto, Auli Snickers-Malinen, Arnold Pieterse

Kopij voor Aviisi 2000 / 1 dient uiterlijk op 7 januari 2000 in het bezit van het secretariaat te zijn. Het kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: ASCII-tekst, Wordperfect, MS-Word of RTF, op diskette of per e-mail: vnf@xs4all.nl